

[Bernhard Baunsgaard]

den tunge ende da vende nedad, før det går op for socialdemokratiet?

Må jeg derefter vende mig til ministeren. Ministeren siger, at der er tale om skattelettelser. Det synes jeg falder meget godt ind under det, som Storm P. talte om. Der vil jo efter ministerens egne tal med uændret lov og uændret udskrivningsprocent være tale om en skattestigning på mellem 7 og 8 pct. Er det en skattelettelse? At man får 7-8 pct. mere ind!

Af samme ringe karat – det var vel det, som formanden for folketinget tillod mig at kalde fup – er det, når skatteministeren siger, at timelønsindeksen ikke er god. I løbet af to år har timelønsindeksen givet en stigning i personfradraget på omkring 19 pct. Det er ifølge ministeren meget bedre med prisreguleringen, som ville have givet 18-19 pct. De er ikke ude af takt med hinanden. Men når man pludselig griber ind i det år, hvor skatteyderne skal have udbetalt det, de har til gode, i form af stigning i personfradraget, så er det, man laver, en asocial skatteændringslov, idet man helt glemmer at omtale, at fradragene i de samme to år er steget 40 pct., og det er de store indtægter, der har disse fradrag.

Forholdet er altså – uanset hvad ministeren prøver på at fuppe os med, og uanset hvad han siger af det, som Storm P. så rigtigt karakteriserede – at med uændret skattelov og uændret udskrivningsprocent bliver der tale om en skattestigning på 7-8 pct. over for en prisstigning på 9 pct., og det, som regeringen foreslår, er en skattestigning på 10 pct.

Der skal betales mere af skatteyderne, men det skal i hvert fald foregå på en social måde og ikke på en uanstændig, asocial måde.

Grünbaum (S):

Jeg tager ordet, fordi jeg gerne vil forhindre den misforståelse i at brede sig, som skatteministeren måske gjorde sig skyldig i, nemlig at jeg gik ind for, at man skifter metode og går over fra lønindeksen til prisindeks i forbindelse med kildeskatten. Det går jeg ikke ind for. Jeg sagde, at det er ikke noget problem for mig, om man benytter det ene eller det andet. Nu har man altså i flere år anvendt lønindeksen. I min tid havde man prisindeksen. Men det, der er problemet, er, at man skifter til noget, der giver en skatte-

stigning i forhold til det kildeskattesystem, vi har. Det er det ene problem. Jeg har givet klart udtryk for i momsdebatten, at jeg er imod en finanspolitisk stramning, og derfor vil jeg ikke sige mere om det spørgsmål.

Det andet problem, som jeg anser for noget meget væsentligt, og som er grunden til, at jeg tager ordet i dag, er spørgsmålet om vores alle sammens omsorg eller ikke-omsorg for kildeskatten for at få den til at fungere bedst muligt. Der ser jeg faren i det, man gør – særlig med den formulering, som hr. Ellemann-Jensen anvendte. Vil det så sige – det er et spørgsmål både til skatteministeren og til hr. Ellemann-Jensen – vil det så sige, at hvis nu dette forslag bliver gennemført og vi får en pristalsregulering i stedet for, skal vi så næste år eller næste gang, når vi konstaterer det samme – for det kan jo meget vel ske, at vi har en større forudgående stigning i prisudviklingen end den stigning, vi regner med i lønudviklingen – begynde at brodere igen? Skal vi så anvende en ny indeks? Skal vi opfinde en ny indeks, hver gang vi skal til at føre finanspolitik her i dette ting? Det er det, jeg rent teknisk må vende mig meget skarpt imod. Det er helt urimeligt, at man gennemfører ændringer i kildeskattesystemet med den begrundelse, at man i et bestemt år, nemlig 1979, skal føre en bestemt finanspolitik. Det vil jeg meget kraftigt advare imod. Vi må fastholde kildeskattesystemet og i hvert fald ikke forringe det, men det er det, man gør nu. Det er også noget, der er meget, meget væsentligt for min stilling, ikke det, som hr. Camre var inde på, om det er samme procent i år som sidste år, når man ser på, hvordan indtægtsudviklingen foregår. Vi kan slet ikke leve med sådan et system.

Det er klart, at det altid vil være bagud, når man har en indeks, uanset om det er den ene eller den anden indeks. Det vil altid være bagud, og man må se det over en årrække. Det, man nu diskuterer, er da helt urimeligt over for lønmodtagerne. Man siger: I får uændret skattetryk i 1979. Ja vel, men så har de altså haft for højt skattetryk i de foregående år, hvor de altså ikke fik den regulering, som lønindeksen først nu giver dem, en slags efterslæb. Vil man så give dem efterslæbsbetaling skattemæssigt?

Det er altså en urimelig argumentation, man her er inde på i forbindelse med en teknisk ændring af kildeskatten.